

REDACTOR RESPONSABIL
IUSTIN ARDELEAN.
 REDACTIUNEA :
 STRADA-DOMNÉSCA (JRI UTCZA 19).

ESE TOT IN A DOUA DUMINECA.
 PREȚUL :
 Pe ¼ de an . . . . . 1 fl. 50 cr.
 Pe ½ an . . . . . 3 fl. —
 Pe un an . . . . . 6 fl. —
 Pentru streinătate, un an . . . . . 15 franci.

DIN CRONICĂ, PENTRU CRONICĂ.

Tóte gințile din lume
Și-au avut a lor *mai mari*,
A căror mărețe nume
Păstrate-s prin cronicari.

Dar nu e tot cel mai mare,
Deși dóră fapta sa
A produs infiorare,
Care nu s-a mai uita.

Herostrat cel din vechime
După faptul ce-a comis
Astădi cine-i? . . Tot un nime,
Un biet pantofar de rís.

Ephialte 'ncă 'n junetă
Ș-a perdut scumpul onor:
Dar și ađi, de și nu-i 'n vietă,
Al seu nume-i: „trădător.“

Dar tu ce om poți fi óre
Grigorie Moldovan? . . .
Vultur, care cauți in sóre,
Orí fiu brav de-alui Traian?

Ba nù, ce-o mască pocită,
Iuda cel care-ai trădat
Neamul teu, mama-ți iubită,
Care biata te-a lăptat.

Dar din prețul de vânđare
Nici pân' ađi nu ți-ai luat
Vre-o fune, ca Iuda care
După tērg s-a spēndurat?

Ești un om pe-a cărui nume
Din ăi 'n ăi s-a răspândi
Blam și-ocară cât in lume
Fiii Romei vor trăi.

T. R. CLOȘCA.

Un archeolog unic in feliul său.

— Imitație. —

Mai tóte popórele își au văloróșii lor archeologi, dar cu un așa nume bun numai este nici unul, ca fostul meu conșcolar de odiniórá — d-rul *Schommai* de ađi.

Chiar mai nainte primii de la el o epitolă, in care me aviséză despre cé mai nouă descoperire a sa. Audiți numai:

Dragă Prietene!

Numai că nu mă calcă bibițele nevoii de bucuria ce o simțesc, când îți scriu aceste orduri. Un Christofor Columb nu póte avé mai mare merit descoperind America decât eu, descoperind după-o scrutare și sapare de trei ani printre hieroghyphela Egiptului, un lucru de mare insemnatate care pentru mai mare curiositate acum nu ți'l spun până mai la vale. Știu, că de bucurie numai că nu și-or sări din piele savanții nostri academiști și universitari din Pesta! Un Hunfalvi, prin mii de sucite și nesucite, prin niște păreri greșite bāsându-se pe niște argumente și auctorități ca vai și-amar de ele a arătat, că voi, românii ungureni sunteți numai parveniți aicea de prin seclul al XIII. lea, și nu colonisați de divul vostru Traian, care ađi, când in Ungaria se desbata cestiunea de raționalitate, se disputa cu bătrānul nostru Arpad așa de fulminant, încāt tot îl scupă in ochi. Eu cu un paș m'am dus mai departe. Am aflat un document subscris de protopărintele nostru Adam, din care o se arat lumiei că el a fost ungar, iar nevasta lui, Eva, a fost ungaroică de la Kalotaszeg.

Poți cugeta dară, că am dat de o așa anticitate ca și care alta nu mai este.

Cređi nu cređi, — mie mi-i tot una: prețiosul document in traducere romānescă cât se pote de bună ți'l trămit, ca s'el publici in colónele „Vulturului“. — Iar ca nu cumva să ajungi și tu in Seghedin își tramit și originalul, dar numai in copie. Pe acest din urmă il pune in archivul Vulturului până cu finea anului scolastic, când apoi il dónéză acelu in vĕțător romān de stat din Ungaria, care va arāta mai mare progres in ale maghiarisārei. Incă una: originalul e scris pe pelea magarului aceluia, pe care călārea Moisi in muntele Horiu când pađea oile popii Iotoru.

Servus!

Emeric F. Schommai de Semmiházi.

Documentul, care e mai mult un comentariu, e de urmātorul cuprins.

Paradis anul I. ăiua primă.

Dupāce Dumneđu-sāntul in decurs de șese ăile din nimica fără de nici uu ajutor făcu lumea cu tóte cele ce se află in ea — la urmă mă făcu pe mine.

Așa dară eu trăesc!

M'am nāscut prin minune . . . Mamă nu am. . . De unde-s? nu știu. Dar nici nu pot se știu deórece când pentru primadatā am vĕđu lumina lumiei m'am aflat intr'un loc bun de „Tegliste“ (de făcut cărāmide) In prejurul meu erau hārtópe cu apă spurcată, și bulgāri uscați. Póte că sum făcut din tină. Uitāndu-mē in prejma mea, nu mă potui de fel împāca cu starea-mi. In urmă imi apāru o ființă, pe care nu vi-o pot descrie. Acea in mod ordonator imi ăise:

„Te vei numi Adam !“

— La cine să am onoare domnul meu? — îl întreb eu în mod curtuos, după cum am fost cetit în „Bontonul“ drului Buza Sándor, vicerector în seminariul teologiei din Satmar.

Eu sum domnul Dumnezeuul tău, — ți se și dispăru.

Eu încremenii, că de mai mare nu vre-am să am știre, fiind de partidul 48.

Numai neamtu de n'ar fi — imi ți se în gândul meu, — și fiind că mă cam rupsesse fômea, apucaii un miel, și-apoi ne având la cel frige, de ôrece Fabrica de chibrituri a lui Stein și Rosenstrauss numai de-acum înainte să va edifica, îl mâncai nefript.

Dupăce mă săturai însêtoșisem.

Vin ca în palmă (să vede că a fost unghur Sehonai) de și filoxera încă nu sa apucat să nimicêscă ville.

Ce să fac acum? cum să-mi stîmpăr setea?

Aha! din Pentateucul lui Moisi știu, că în mijlocul Edemului trebuie să fie o fontână, — mă duc să o cerc.

În loc de vin am beut apă.

Paradis, anul I ziua 3-a.

De când îs pe lume n'am fost mai amărit ca în ziua primă a vieții mele și ați demineta. Și cum nu, când în tot paradisul nu află o csárdă blăstămată-pănăce pe câmpiile Ungariei sunt o mulțime de „Betekints“ unde pôte să mai uite omul de greu! vieții (Să nu fi fost dar Adam unghur? Sehonai) Zeu, Zeu mi-am urit viața.

Nu aveam cu ce să mă distrag, nu, nici macăr tabac de o lulea, ne fiind în tot paradisul nici o tutingeriă.

Ce bine ar fi, să fie și aici finanți! căci atunci m'aș înrola și eu de un contrabandit și-aș avea macăr ocupațiune. Astfel lămentai ați demineta și-apoi ne aflând cu ce să-mi trecă de urit, mă culcai la umbra unui acăț și dormii.

De nu mi-ar fi venit somn pe ochi, o m'aș fi impuscat, o m'aș fi înveninat, dar din două aș fi făcut una. (Bravură unghurêscă! Sehonai.)

Am dormit până după amêdădi, când un orologiu desceptator m'a trezit din somn.

Lângă mine o fetișoră ca de 18. primăveri își puneau flori în blondai cosiță.

Eva, îmbrăcată după moda cea mai nouă — — —

Tot îmbrăcământul ei era o frunță de smochin.

— Sărut mâna domnișora!

— Salutare domnule!

Am onoare a mă recomênda, eu sum Adam.

— Imi pare fôrte bine. Eu sum Eva. Și cu aceste să întôrce în tr'un călchiu.

Mai târziu să pusă și ea cu mine dinpreună să sađă pe un covor verde, ce ni'l oferea natura.

Ca să-mi trecă și mie și ei de urit, vorbirăm

câte tôte. În urmă începui a-i face curte, iar cu ceva mai târziu a-i dechiera amor.

— Cum îți place dragă acest ținut?

— O el e un cuib de plăceri poetice, pitorești și romantice.

Așa este, imi pare bine că ți place de el. Acest loc chiar și din punct de vedere etnografic e fôrte interesant — el ofere cele mai frumoșe obiecte de studii, ți se eu stringându-i mijlocul ei suleget și pu-pându-i buzele-i mici de cirese.

Intrăceste devenirăm mai intimi și mai confidenți.

Ea să uita înfocat în ochii mei și-mi zimbea de mă săgeta la inimă, iar eu imi suceam mustețele. — Pe când să ivi luna pe orizon, știui că nu-i patriotă, că e din costa mea și 'n urmă, că fără de a fi căpătat vre-o corfă am și muere.

Ne-a cununat popa Goron. Înainte de ce ne-am fi culcat, ne consultarăm ca să arangiem un bazar de „bine-facere“ și-o esposițiune etnografică în favorul Kulturegyletului de la . . .

Apoi ne-am pupat împrumutat și adormirăm.

— Învêțământ tinerilor însurăței, că pentru pacea casnică să nu facă nimic fără șcirea femeii.

Paradis anul I. ziua 13-a.

Ați după amêdi, preumblându-nă cu soția de braț prin Edem în margina unui pomêt, dau de un placat.

Mă apropiu și cetesc pe el urmatôrea înscripție: „Sub pedepsă de 15 corone și 20 fileri și alungare din paradis e oprită mênccarea din acești pomi.“

Dômne apară, ce-or mai început pe aici — cuget eu întru mine.

Soția mea însă fără de a cugeta la opreliște, rupsă un măr și înbucă din el cu un așa gust, de-mi curgeau balele.

— Na, mâncă și tu nucumva să țâpi pe Peti din tine — imi ți se suriđind dragalaș și-mi întinse mărul.

Dar când mușcai din el, și aud un șgomot.

Ce să facem? ca nu cumva să deede nouă curetare gornic ne ascundem întră nișce tufe.

Adame unde ești?

Pst! nu grăi! — imi ți se încet Eva.

Adame aici ești? . . .

Ba, nu-s aici — numai muierea . . . dar atunci Eva mă lovește cu un pumn în coste, încât mai amêțese, ca se tac.

— Aha! te-ai ascuns mișelule? ți se furios cel ce să se apropie de noi.

— Vino de acolo!

— Nu pot sêrut mâna?

— Și pentruce?

— Imi caut pintinul de la o cismă, și-apoi îs și desbrăcat.

— Asta de unde o știi?

— Nu mi-am uns cu poșodrom mustețele.

— Dar tu Evă ia ce te-ai ascuns? Ești afară!

— Nu pot!

— Pentruce?

— Acum îmi gât toaleta. Să nu vii aici că chiar acum mă rumenesc.

Veniți de-acolo!

Ne-am dus.

Mâncând din măr ni sa intentat proces. La pertractare n'ea vând avocat de și Eva ne apară în locul a lor șapte am fost pedepsiți grozav.

Trebuie să părăsim Paradisul, iar celelalte le poțeti și din Bibliă.

Globul terestru fără dat.

Tôte le-ai făcut intru înțelepciune Dómne, numai una nu. De ce ai și creat óre muierea?

Muiere, muiere mult mă mai necajești!

Muiere mai mândră de cât a mea nu este, dar nici mai guralivă în Kalotaszeg.

Cât de bine era de nu-i lăsam atâta libertate...

Dă-mi Dómne ce mi-ai luat!

Add—ám.

Frate Vulture!

Pân aci țene documentul Archeologului savant, care prin miserabila-i înșelaciune cugetă că va orbi lumea cărturară și va deveni în urma unui reclam cel mai renumit archeolog.

Pe vara venitóre e așteptat la Pesta.

Să nu cređi însă, că la Academiă, nu, ce în... casa celor smintiți de fire, de și el nu e nebun ci mai mult șarlatan, ca alți mulți de felul său.

Eu încă sum archeolog.

Te salut cordial — prietenul teu

Don Prisăcan.

Lexicon de conversațiune.

(Urmare.)

Lit. H.

Hymen e rege frumos, sub flamura-i iubitóre Numai juni se 'nroléză, dar și fetele fecióre, Și încă de voie bună. Acest rege fericit N'are datină să deie soldaților sei „obșit“.

Lit. L.

Literatura ce este? Minunată măiestrie, Prin care numai puținii pot scăpa de sărăcie... Și literații români se vaeră pe 'ntrecute C'au ajuns la trista sórte a Casandrei celei mute.

Lumea este un teatru, pe bina ei multi actori Multe tragicomediî reproduc de multe ori.

Lit. M.

Magnetul e un metal, carele din a sa fire Atrage la sine corpui, el scutește de trăsniire Edificiile nalte, și atuncea se numește Parafulger. De acesta ar avé lipșă — firește — Și inima unor tēneri, pe care de multe ori O schintéuă electrică din doi ochi strălucitori

O strivește... Acest remediu încă nu l-a inventat Secolul nouăspredece... secolul cel lăudat Cu atribute brillante, dar în butul tuturor Va fi aspru criticat de secolul viitor.

Lit. P.

Pegasul e calușel sprintenel și ușorel, Unii cavalerii vestiți se aventă 'n nori cu el; Mulți voiesc să-i imiteze, înzédăr, că nu reies, Pegasul lor e mârțogă, că n'au să-i deie ovés.

Lit. R.

Răchiul ce fel să fie? Noe descoperind via Póte fi măreț și falnic, el a produs bucuria... După multe miș de ani voind un om procopsit Să imiteze pe Noe... și el dar a scormonit Prin științele naturii producând nouă minune... Veacului nostru-i derógă, că acesta invențiune Nu este meritul seu... avéud însă ocașiune, Răchiul cel inventat l-a adus la perfecțiune, Că decimi de speculanți pot să se inavutésacă În o proporțiune dréptă precum pot să sērăcésacă Și miș de consumători prin răchiul urgisit. De ce n'a rămas paméntul în veci orfan și lipsit De acesta ticălósă și miseră invențiune? O, atuncia câte rēle și câtă amarațiune Rēmănéu în veci ascunse chiar în germenele lor, Décă nu era răchiul, al cārui inventator Pagubă că nu s-a dus de aici în alta lume Cu trei țile mai înainte de acest fatal renume, Să fie rămas om simplu și de strēnepoți uitat, — De-ar trăi i-ar paré rēu de tristul seu rezultat.

Rafinéria ce este? Metoda cé mai ușoră Prin care un șarlătan te póte trage pe sfóră.

Rēsboiul ce însemnéză? Când două ostiri contrare Pe viață și pe mórte se bat cu inverșunare; Este un concept abstras, — resboi în reaiitate Este pe care țes pânză muierile dela sate.

Lit. S.

Poeții carii scriu liră știu mai bine defini Sărutarea, ve spun și eu, decumva voiú nimeri: Ea este distanța zero, — dar se nu me criticați, Întré buzele rumene a lor doi amorisați.

Lit. T.

Tăcerea este frumósă, dar fórte grea măiestrie Sunt rari bărbați înțelepti, carii bine se o șcie; Pentru femeii — de și ele, tóte, fără escepțiune Sunt înțelepte — tăcerea, e cé mai mare minune.

Lit. V.

Virtutea este o flóre, care frumos inflorește, Dar cunoșteți voi paméntul, în carele dēnșă crește?

Lit. Z.

Șciti voi ce este Zefirul? Poșta amoroșilor,
Fiind el dela natură mândru, sprinten și usor,
Pórtă doruri și suspine și gingașe sêrutări
Amanșilor depărtați peste munți și peste mări.

(Fine.)

FILOSOFIE.

CarTe cotuNescă tunna din Căneni
gyáics seRisă di mene.

ScumPe tatucă și măimucă!

Acù cum să nu va mai tyiparesc io pistóla hasta când mie num mai scrieți nici o bóctă di cartitică mititică dicând veniți ahi la doRobAnți in cănenii hăștia magarcă voi nu pricepiți pa mine cât mi mie di rușine di flăcăii hăștialalți carii rid in punni și dică cătă mine ca sēm hhie rușine că nu capot dila voi di acasă nici o hudă di scrisóre dicum poc cu niste obiecte di porc gras. bagsama dumnuvóstră nu obsirvați că io dimulte ori sumt tare-tare curios di fóme. Aici ar hhi tare tare bine numaicât o țitică și aici is didați bieții dorobanți cu câteo palmişcă ca și cum ieram și io didet încă când ieram cotună mpărătyászka la Bényáluka și la Kotonováros, chiar tunna acù ma sfârticat domnu sergente o trușcă di scovardă pasta botul mieu hăl cotunesc așa di tare, di so umflat flitu la mine ca scártóga in apă. dumnuvóstră nici nu sciti că io dicând mo adus potea și hârgyá páics gyátuncs nu mi mai ieste parmis și țif

bogoiu. șcie sânpetru da paici nuspre dedați cu bogoiu apu când mor vedut ăștialalți flăcăi că țiu bogoiu, mor bajocurit și bătut. no vedeți iubiții mei taitucă și măimucă cât is di iute la fire rumânii hăștia. ungureni nosti di abasă nuți au baiu și grija nici să calci la iți pa urechi. no numa nui hibă căm pare mie că iară oi lua io calabalicungrumaz șoi lua drumu di țara cătă oragyie că și șem bănueste tare di cotonovaroșu meu și mi dor tare după domnu capitán Humița și după domni fișcaroși din Oragyie și dupa domnu Gyimandi dómne dómne tare mai bine pôte sãmănă domnu Gyimandi pa sergentu meu gyáics nnuma atâta că nare barbiscăca capra și casă cu dece emeleturi și aui pretin bun cu domnu părinte Sfârlea din Cehei. Da domnu părinte Groza ce mai face țucui gurișca lu ceia invălită in bərbocul hăl negru am auzit că iel tăt mai tare să ingrașă, dómne dómne bine mar tyiposi să hhie dēns acù aici la noi in Căneni barem niar spovedi ca nucumva să murim nespovediți in colera abasta. Aici ieste coleră așa di mare încât toți am fosolit câte patru rēnduri di ismene și câte un ciocan di rum.

Draguță di tatucă și măimucă. Io am auzit aici o veste și poveste tare tare șodă dispre niște dascăli di hăi rumânești mâncaiar filocsera și colera, adica că ungurii dipaclo fac la compăniungurești și intrahălea să abat și dascăli di rumân tunna așa so întemplat și la Arad unde sor scris in compania haia ungurescă și dascălii hăștia pa carii vii scriu aice ca să sciti și voi ce pόμε pădurețe cresc paclo, adica *Krecz Kornél* din Agrigiu (ășta ar hhi mai bine să vină cu var pa la noi dică să hhie dascăl rumân) apù *Olár Miron* din Otlaca (mă mir că nul șci invăța domnu notaroș Deseanu la ominie), *Mikoroj János* din Cherechiu (asupra ahăștuia bircă rētăcită atragem atențiunea domnului notaroș Laza, ca ori sël mai cioplăscă ori sël trimată la Lipotmezeu). Mai iest o doi generaloși dea adunărilor hăle ungurești ahăștias in Arad, oraseni a căroră descriere o bizuiesc pă urmașii lui Darwin ahăias *Stef Miklós* și *Moldovan József* carii mănca pituța ce rumăNescă dila rumănașii din Arad. Alelei hătol că mai aveoi io grijă di iei. cuprindăi rușinea in mejlocu altariului pântru un pup di prescură, numa să mai faoă iei arătăni di aceste. iară dacă sor purta mai bine atunci ioi lauda până ce or ameti de cap. Di domnu dascăl *Vánk János* dila Siria nu ma mir că să zăuită di națiunea sa fiindcăi cam comfus decând iau ars stupăria.

Draguța meu di tatucă și di măimucă așa să sciti voi că mo scris domnu *Gavrilete* și domnu *Molnár György* dela Beliū o carte in care dice că nu or fost iei di vină cu alegerea di notaroș di aclo și in vinovașesc pa domnu părinte Bodnarius. Acù nu mai vorovesc nimica dispre ei numai atâta că tótă lumea șcie că domnu Gavrilete iț cel mai potcalăș om in jurul Beliului și că domnu părinte Molnár György iț un renegat ingrașat cu prescuri rumânești. și că acesti

doi  meni comit f r delegi. ar hhi domnu petrupop
Suci  om di cinste  i lăudat dacă ar vizsg li mai di
aprop  pe harhangeli ah stia până ce nu moi apuca
io cu grosu la sc rm narea lor. hhiele ru ine când
să uită in oglindă cioc rlani de ei.

Dapu aia na i audit că costiu   la di porcolab
ungurese o  ipat din slujbă p  marile nost părinte
doftor  Lucaciu. Aleiei m n ncui alitua lui că r u
să mai  i frips .  ciiu io pre bine că mai vrear iel să
hhie ac  popă pa sate dec t mitrusp rlit in Blaj.
lasă numa lasă că dacă moi duce acasă oi face io cu
Turca corladenului a mitri bohono ag asupra capului
lui. Dee dumnezo ca să ajungă iel in rai , numa in
clipita asta.

Lăudat să hhie pruncu popii din Voila, că in-
cep al pisc li ui agurile ungure ci. a a să vede că să
indreapt . bagsama so prins de iel ceva h tol umb-
bl nd paici p n  ara n st  p n Bucure ci.

Acu va las cu Dumnezo să va deie sanatare  i
lumină adivarat   i trimat voie buu   i sim Tate Fi i
lui Todit   i la Card   Michai  i la Droiu  i la Vasa-
lica Zs b rkinului  i la Juonu Cirimbali  i la Gyor-
gy  fetilor  i la Orbu u  i la Avramu Tr ki  i la
Cula Turci lu Nichit  i la jup nul Engli. Plecăciune
bună vă poftese  i mai ram ne i sin to i in satu vost
ca  i io aici in Căneni.

Dumnezo valduiasc  !

Holozzagoszolg ja !

Vasalica.

regut  di dorobanț in Căneni.

Anecdote in versuri.

Ospătarul  i  spe ii.

Intr'un birt erau odată coaduna i f rte mul i
 meni de multe calibre, inv  a i  i semicul i.
Vorb u despre politică cu multă inver unare,
Produc u in t t  sala un vuiet  i sgomot mare
Când se disputau mai tare, iată vine intr  ei
Toemai singur ospătarul  i le  ice : Domnii mei !
Nu face i at ta sgomot —  ice el indiferent —
Nu sunte i in deta  erii, sala mea nui parlament ;
A i venit ca se be i ceva se mai uit i de năcaz
 i d d ndu-mi banii mie, se fi i cu strai a in grumaz.

Pentru ce ar fi bine măgar ?

Intr' una societate erau mai mul i c rturar i
 i se disputau cu to ii despre lucrurile mari ;
 ic unii cumc  măgarul at t de fin au  are,
El  i ierba, primavéra, o aude cum răsare :
„Nu cumva ai av  gustul ca să fi  i tu măgar ?“
I-  reflecta  recine posna ului cărturar.
„Ba av  — răspunse d nsul — să me crede i, nu glumesc,
Pe to i deputa ii  erii i-as au i cum vorbesc.

Advocatul apărător.

Un avocat din oficiu să dusă la pertractare,
Ca să- i apere clientul in perplesitate mare :

„E drept —  ise avocatul — cumc  bietul meu client
Omori pe tatăl seu, dar din acest incident
D nsul deveni orfan, fără scut, fără protector,
 i prin urmare vă rog domnilor judec tor i,
 ciind cumc  orfania e o jalnică 'nsu ire,
C tr  sermanul orfan fi i dar cu compatimire.

Inventatorul iste .

Cutare om inv  at publicase prin  iare
Inven iunea minunată, maiestria f rte mare
Prin care să p te scrie *fără până  i cernel * ;
Dar cei ce voesc să șcie minunea că colosală
Să-i trimită nesmintit ceva ofert ca răsplată.
Un curios vr nd să șcie maiestria laudat ,
Cu tótă galanteria trimi nd pretinsul don,
Inv  atul i  răspunse : „D'apoi scrie cu creon!“

IN ŞCÓLĂ.

Inv  atorul : Spune-mi, Nicu , cine a observat
cel int i, că pam ntul se invirte te ?

 colarul : (g ndind pu in) Noe.

RUBRICĂ DESTINATĂ AMOR OILOR.

D'atunci . . . .

(Dedicată domni orei A . . . . intru amintirea  ilei de 21. Iun.

D'atunci, de c nd cu tine
Norocul mi-am schimbat,
S'aprins un dor in mine
 i arde ne'ncetat.

D'atunci, de c nd tu dragă
Primi- i ofertul meu,
In suflet  m o plagă,
 i mor de dorul teu.

D'atunci, de c nd tu dragă
Cu multă dibăcie,
Din sufletu-mă răpit-ai
Odichna-mă pe vecie.

Sara-vale, 22. Sept. 1892.

S. ANDRON.

Tr suri din vie a ómenilor mari.

de

IUON POPILIU.

Marele Napoleon se pretindea de poet,
 i d nd versurile sale unui secretar siret
Ca să-i le critizeze fără nici o  ov ire
 i să-i spună rezultatul, — secretarul  ice : „Sire !
I i spun pe onórea mea, sincer, fără lingu ire,
In crice intreprindere te bucuri de reu ire ;
 i acuma  i-ai propus să faci ni te versuri rele,
 i scopul  i l'ai ajuns, reu ind deplin cu ele.

Renumitul Paganini când dicea vr'o melodie
La care se pricepe el cu multă dibăcie,
Avé acel obicei, ce nu poté să rămână,
Când dicea cu violina densusul o țene în mână.

Vestitul Iuliu Cesare ca și orice om de rând,
Nici odată nu mânca, decă nu era flămând.

Cicero și Demostbene pledau cu totă bravura,
Dar ei nu potéu vorbi fără se-și deschidă gura.

Órecine afirma, că *Alesandru cel mare*
Ședé pe cal totdeuna mergând undeva călare,
Cine afirma acésta, a făcut mare rēschir,
Poți călări pe măgari, pe camilă, mul, catir.

Mathia, precum să șcie, a fost cel mai vestit rege,
Pentru că a fost om drept; densusul a produs o lege
Călătorilor sermani de fôrte mare folos :
Decă n'au bani, cai, trășură, pot să mērgă și pe jos.

Profetul Falb, ca oricare dintre astronomii mari
Privește cu ochii liberi stelele prin oculari.

PENE DE VULTUR.

Un esanem la facultatea de medicină.

— *Profesorul*: D-le! ai humerul rupt gangrena
face progrese, îți taiu brațul, țiam făcut legăturile, ce
se întâmplă?

Elevul: Remân ciung.

Păcală în Paris devine ștregar. El are cu un
portar următorul dialog:

Păcala. D-le! în această casă locuește o dōmnă
al cărui nume l'am uitat, dar doresc ai prezenta ex-
presiunea sentimentelor mele. La-ce cat șede cea
dōmnă?

— *Portarul*. Du-te și sună la orī-ce cat și la
orī-ce ușă vei voi.

Intrē doi literați :

— Nu șciî că m'am lasat de versuri.

— Zēu! și acum ce faci?

— M'am făcut negustor de mobile!

— Și vinzi incaltea multe?

— Până acuma am vëndut numai pe ale mele.

Cel mai teribil dintre cămătarii noștri eră fôrte
bolnav. — *Nu te spăria* — dice medicul nevestii lui,
pentru a o liniști — *peste puține zile are să fie mai
bine.*

— *Ah! doctore, tare mă tem căte înșeli. Bōla lui
trebuia să fie fôrte gravă! . . . Astă-zî a imprumutat
pe fratele sēu cu 40 fl. și nu i-a cerut chitanță.*

Mângăere.

Îi murise un unchiu lui Păcală.

— Ceea ce mă mângăe este, dicea el unui amic,
e că nu s'a vëzut murind.

— Cum? a leșinat?

— Nu, era orb de 10 ani.

Păcat.

O domnișoară întreabă pe duhovnicul seu :

Spune-mi părinte, e păcat când las pe vërul
meu să spue că sunt frumoasă?

— Da, pentru că face păcat orī-cine incurajază
minciuna.

O VORBĂ SERIÓSA.

Deórece una dintre domnișorele bihorene se
află vătēmată prin poesia intitulată „*In albumul d.șó-
rei Nina*“ și publicată în n-rul 15, cu totă plăcerea
dăm loc declarațiunei următore a autorului poesiei
susnumite, prin care declarațiune se face evident, că
susnumita poesiē nu se referēște de fel la o persónă
anumită.

Declarațiune :

Poesia „*In albumul domnișorei Nina*“ nu se refe-
rește la nime. Prin urmare nici una dintre acele co-
conițe, carii s'ar fi aflat prin ea vătēmate, nu se su-
pere, că eu nu am avut de cuget a figura nici pe
una.

Sērut gurițele și mânilē :

DON PRISĂCAN.

POȘTA REDACȚIUNELI.

D-nilor abonenți. Reștantierii sunt rogați a-și acuita reș-
tanția. — S. L. Am primit, mulțămită și salutare! I. P. (Arad.)
Până mai târziu nu pot. Salutare! — X. Y. Fieți de bine, decă
nu șci griji mai bine. — L. L. V'am espedat toți numerii cu
poșta de ieri. Salutare!

Pălarii, ghete, chimeși și toate obiectele necesare bărbaților în calitățile cele mai fine și pe garanță se pot afla în neguțătoria lui

MORIȚ SCHWARTZ

care s'a fundat la anul 1849 și care de atunci și până în zilele de azi a fost tot bine cercetată de m. on public.

Neguțătoria este cunoscută sub firma lui M. Roth, și e pe piața Bémer.

Minunate velocipede

SĂ AFLĂ ÎN PRĂVĂLIA LUI

H. Friedländer,

Oradea-mare (Str. principală)

care se pot cumpăra cu preț foarte moderat, ba chiar și pe rate.

Susnumitul neguțător își recomandă on. public român încă și cele mai fine și ieftine pălării și chimeși, precum și nafrâmi și ghete bărbătești.

Corespondințele din provincă pot să fie românește.

INTERESANT!

Cine a mai auzit de o așa lesnătate în haine, ca și la *Ignátz Stern* (neguțător de haine pe strada Arborelui-verde, Zöldfa-utca.)

Renunțata neguțătoria de haine voeste a atrage atențiunea publicului român asupra sa, și vinde hainele ca și când le-ar da de po-mană.

Deci, pentru sprijinirea cea bună își recomandă subscrierilor depositul seu mare de ori și ce pănuri și de tot feluri de înbrăcăminte bărbătești seu pruncești.

cu totă stima

Ignátz Stern
neguțător de haine în Nagyvárad,
(Zöldfa-utca).

Journale și reviste

CĂRTI,

☞ circulare, reclame, placate ☜

și

libele pentru cancelarii

și

altele aici neamintite tipărituri se pot procura
cu preț foarte moderat

la

TIPOGRAFIA A SOCIETĂȚII PE ACȚII
„SZIGLIGETI“ în ORADEA-MARE.

(Strada principală, în edificiul „Széchenyi“).